

hunner vaart met deze omstandigheden rekening gehouden, en de Hoydrift in de gracht betrokken. Tegenwoordig is althans van het water geen spoor meer te bekennen. Het kan evenwel ook zijn, dat ten gevolge van het graven der vaart de bodem van de Hoydrift droog is geloopt. Veel later, in de XVIIe eeuw, vinden wij als domein vermeld »twee morgen lands, gelegen in Schoonreloo, genaamd de Hoydrift (1).» Dit schijnt de gissing te bevestigen.

Tot tweemaal toe moest ten dienste der vaart een dijk worden doorgegraven. Al dadelijk bij Ouwerschie de dijk van de Schievaart; daar werd een heul, van een schotdeur voorzien, verordend. Van meer belang was aan het andere einde het doorgraven van den Maasdijk of Zeedijk, op den oosthoek van dat gedeelte dat als Matenesserdijk bekend stond; daar werd een sluis vereischt, »alsoo sterk ende vast,» zegt de Graaf, »datter ons land wel mee beschermd is.» Buiten 's dijks in het voorland liep de vaart voort tusschen eigenlijk Schoonderloo en het zoogenaamde Nieuweland tot in de Maas, waar een kolk werd aangelegd, een bergplaats voor de rijnschepen, die men er wachtte.

Het werk schijnt voorspoedig en binnen betrekkelijk korten tijd volbracht te zijn. Al mocht Rotterdam het willen, het schijnt niet bij machte te zijn geweest om het te storen. Van een rechtstreeksche poging daartoe hooren wij ook niets; van een zijdelingsche gewaagt een overlevering, die, zoo ver ik weet, het eerst door van Spaan is geboekt (2). Wat zij verhaalt, komt hierop neer. De vaart doorsneed onder meer andere paden ook het uitpad van het kasteel van Spange naar den Beukelsdijk,

(1) Resol. der Staten van Holland 1617, bl. 118.

(2) Beschryvinge der stad Rotterdam (3^e druk), bl. 193.